

Podziemny krąg reż. David Fincher

Jest rok 2022, kolejna fala pandemii COVID-19. W pierwszej połowie 2020 r. Polacy klaskali lekarzom, celebryci apelowali o pozostanie w domach. Wydawało się, że spełnia się scenariusz z filmów apokaliptycznych, ale jest nadzieja, wszystko leży w naszych rękach. A śmiertelność była o rząd wielkości niższa. Dzisiaj jedyne klaskanie, jakie słyszą, to facepalmy podczas oglądania telewizji. Nikt nie nawołuje do pozostania w domu, tramwaje nie otwierają już automatycz-

nie-higienicznie drzwi, wydaje się, że nasza wojna z wirusem została przegrana – a Ty człowieku pozostawiony samemu sobie rób z tym, co chcesz. Zazwyczaj sposobem radzenia sobie z sytuacjami patowymi było szukanie rozwiązań w kulturze, chociażby przez utożsamienie się z bohaterem np. filmu.

I tutaj też zostajemy na lodzie. Mądrych filmów jak na lekarstwo, większość nie pozwoli nam przyrzuć się sobie głębiej i coś zrozumieć. Może nie warto na siłę szukać nowości. Czasami dobrze jest obejrzeć stary, wysłużony obraz, który w odmiennym kontekście nabiera dla nas nowego, rewolucyjnego znaczenia. Dlatego zachęcam Państwa do przypomnienia sobie filmu *Podziemny krąg* (*Fight Club*) Davida Finchera. Produkcji z 1999 r., jednak bardzo uniwersalnej.

Co ona ma wspólnego z COVID-19? Pozornie nic, ale w głębi – poczucie redukcji naszego człowieczeństwa.

Kiedy jedziemy komunikacją miejską w tłumie ludzi, kiedy każdy z nich może „sprzedać” nam wirusa i wiemy, że nic nie możemy z tym zrobić, uświadamiamy sobie, że jesteśmy tylko trybikiem w ma-

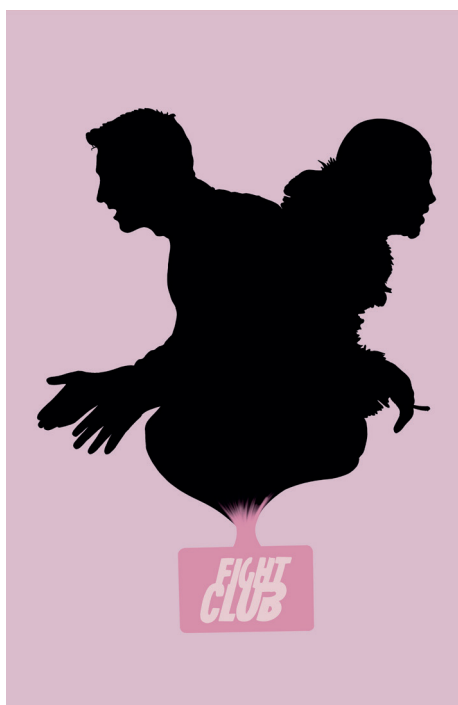
W tym numerze prezentujemy recenzje pozycji pokazanych na zdjęciu (od lewej do prawej):

1. *Podziemny krąg* reż. David Fincher (XVII)
2. Eric-Emmanuel Schmitt *Zemsta i przebaczenie* (38, 113, 114, 142, 143)
3. Katherine Arden *Niedźwiedź i słowik*. Trylogia Zimowej Nocy (38, 113, 114, 141, 143)
4. Kanna Kii *Kwiaty przykryte śniegiem* (114)
5. David Guymer *Zabójca krasnoludów*. Cykl *Przygody Gotreka i Felixa* (114).

W nawiasach podano placówki, w których dostępne są wymienione tytuły.

Niektóre pozycje można wypożyczyć w postaci e-booka, audiobooka lub e-audiobooka – zachęcamy do zapoznania się z aktualną ofertą na stronie: www.bibliotekabemowo.pl

szynie. Podobnie jak bohater filmu, patrząc na reklamy, czuje dziwną redukcję i określa się jako „uboczny skutek stylu życia”. Jak podczas tresury psa: siad!, leżeć!, kup to!, sprawdź to! Każdy bardzo chce kierować naszym życiem, robić z nas użytek. Tylko to nie on będzie czuł ból, gdy zrobimy sobie krzywdę, nie on pogrzeży się w rozpacz, ▶

rys. Aleksandra Pochmara

jeśli bliska osoba umrze przez nas na COVID. Ból jest tym, co nas łączy z samym sobą. I o tym jest ten film.

Jest historią opowiadającą o tym, że człowieka nie da się zredukować. W każdym z nas tkwi – mniej

lub bardziej uświadomiony – gigantyczny potencjał zarówno do budowania, jak i niszczenia. Mówi też o tym, że nawet jeśli tylko jeden element mechanizmu się zepsuje – cała maszyna może stanąć.

To jest wielka moc trybiku i ponadczasowa pozytywna wartość tego filmu.

Szymon (XVII)

Zemsta i przebaczenie Eric-Emmanuel Schmitt

Eric-Emmanuel Schmitt, francuski dramaturg, powieściopisarz i eseista oprócz wykształcenia humanistycznego ma także doktorat z filozofii, a w jego książkach często pojawia się cała paleta ludzkich emocji oraz fundamentalne pytania o naturę człowieka, dobra i zła. *Zemsta i przebaczenie* to zbiór czterech opowiadań, poruszających historie zwykłych ludzi, którzy w przełomowym momencie życia stanęli przed dylematem: czy warto przebaczyć? Dokąd prowadzi zemsta, a dokąd przebaczenie?

Bohaterkami pierwszego opowiadania są bliźniaczki Barbarin, Lily i Moïsette, fizycznie nie do odróżnienia, lecz o całkowicie odmiennych charakterach. Podczas gdy Lily jest dobra i szlachetna, błyskotliwa i wzbudzająca powszechną sympatię, jej siostra uosabia przeciętność, jest niejako cieniem swojej siostry i w porównaniu z nią zawsze plasuje się niżej. To powoduje, że od najmłodszych lat w jej sercu rodzi się zazdrość i nienawiść, które w końcu popchną ją do zbrodni.

Drugie opowiadanie opisuje siłę miłości. Najpierw jest to miłość

prostej, ubogiej kobiety do wpływowego mężczyzny – uczucie nie tylko nieodwzajemnione, ale i pogardzane. Mimo to czyste i trwałe.

fot. unsplash.com

Owoce tego związku jest syn, którego ojciec uznaje dopiero po latach, kiedy jest to dla niego korzystne. Jednak z biegiem czasu zaczyna rozumieć, że to nie inteligencja ani pozycja społeczna decydują o wielkości człowieka, tylko siła wewnętrzna, która pozwala dokonywać heroicznych czynów.

Bohaterami tytułowego opowiadania są dwie, pozornie całkowicie odmienne osobowości: matka, która straciła córkę, oraz zabójca odbywający karę więzienia. To on jest przyczyną jej cierpienia, on odebrał jej jedyne dziecko, mimo to ona przez lata odwiedza go w zakładzie karnym. Poprzez swoje przebaczenie próbuje wymierzyć sprawiedliwość, jej rzekome wybaczenie mordercy jest w gruncie rzeczy zemstą. W ostatnim opowiadaniu Schmitt pochyła się nad tematem odkupienia swoich czynów, złych, ale popełnionych nieświadomie, zaistniałych bez złych intencji. Jego bohaterem jest niemiecki pilot, weteran II wojny światowej, który u schyłku życia odkrywa, że walcząc na froncie, zetknął się z wielkim człowiekiem i niestety zwyciężył w tym pojedynku.

Książka Schmitta to cztery różne historie, każda odsłania czytelnikowi inny aspekt ludzkiej natury i każda zmusza do refleksji. Podobnie jak bajki z morałem, opowiadania te długo pozostają w pamięci.

Edyta (142)

Niedźwiedź i słowik Katherine Arden

Cykl: *Trylogia Zimowej Nocy* – tom 1

Ostatnią książkę fantasy czytałam kilka lat temu. Wybierając więc teraz pozycję z tego gatunku, starałam się sięgnąć po taką, która będzie faktycznie interesująca. Po przeczytaniu różnych recenzji i poleceń mój wybór padł na *Trylogię*

Zimowej Nocy autorstwa Katherine Arden. Pierwszy tom serii zatytułowany jest *Niedźwiedź i słowik*.

Akcja powieści osadzona jest w XIV-wiecznej Rusi, gdzie przez większość roku panuje sroga zima. W książce wiele elementów zaczerpniętych ►

fot. pixabay.com

jest ze starosłowiańskich wierzeń, przeplatają się one z realnym życiem. Nie brakuje w niej również historycznych faktów. Główną bohaterką opowieści jest młoda Wasia, którą poznajemy w chwili narodzin, a później w trakcie lektury obserwujemy jej dojrzewanie. Jest to bohaterka pełna życia, lekko nierozważna, ale też bardzo odważna. Nie daje sobie wejść na głowę, zna jednak również swoje wady i stara się nad nimi pracować.

Bardzo interesujący jest emancypacyjny przekaz powieści. Wasilija jest niezwykle dziewczynką, a jej dążenie do niezależności i odrzucanie schematycznych zasad funkcjonowania w społeczeństwie są bardzo silnie zaakcentowane. Na Wasi obowiązujące w tamtych czasach ograniczenia i normy nie robią wrażenia, nie wyobraża ona sobie życia według tak bezsensownych według niej zasad. Budzi to niepokój wśród jej rodziny a także kontrowersje w lokalnej społeczności, ponieważ w opisywanych czasach kobiety żyły zgodnie z jednym z dwóch scenariuszy: zamążpójście albo klasztor. Żadna z tych dróg nie występuje w wyobrażeniach o przyszłości młodej Wasilii. Dziewczynka zain-

rys. Aleksandra Pochmara

teresowana jest wszystkim, co nie jest utartym schematem. Podróżuje sama po lesie, chce mieć własny miecz czy łuk, i, co najważniejsze, widzi baśniowe stwory. Jest ich tu wiele, jedne są złe, inne złośliwe,

a jeszcze inne bardzo przyjazne i pomocne.

W książce przedstawiony jest także konflikt związany z pojawieniem się we wsi, w której ludzie od pokoleń byli poganami i żyli w zgodzie z dobrze znanymi już przez nich mitologicznymi stworami, Ojca Konstantego. Jak łatwo się domyślić wysłannik Kościoła w Moskwie ma misję nawrócenia „bezbożnych wieśniaków” na „prawidłową” wiarę.

W tej opowieści znajdziemy ludowe wierzenia, odrobinę grozy, magii, a także dobre zaplecze historyczne. Powolny, czytelny i jasny styl opisywanych wydarzeń jest wspaniałą metodą na stworzenie wyjątkowego klimatu, jaki można poczuć przy tej lekturze.

Książka *Niedźwiedź i słowik* to piękna baśń, w której od pierwszych stron czujemy magiczną atmosferę. Kolejna część trylogii za chwilę trafi w moje ręce i mam nadzieję, że będzie to tak samo wspaniała przygoda jak przy okazji części pierwszej.

Ola (114)

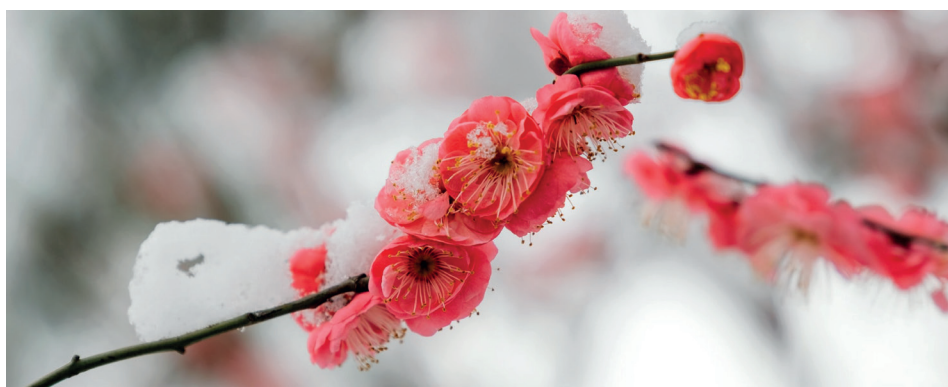
Kwiaty przykryte śniegiem Kanna Kii

Po *Kwiaty przykryte śniegiem* sięgnąłem właściwie przypadkiem. Moja przygoda z mangą i komiksami w ogóle zaczęła się stosunkowo niedawno i nie byłem pewny, czego spodziewać się po Kannie Kii. Przeczytanie tej mangi zajęło mi jeden wieczór i ani przez chwilę nie żałowałem swojej decyzji.

Akio i Umi spotykają się zupełnie nieoczekiwanie. Na pierwszy rzut oka nie mogliby bardziej się od siebie różnić, pierwszy stroini od ludzi i zamyka się w sobie, drugi zaś, niezainteresowany dłuższymi związkami, rzuca się w wir przygodnych romansów.

Takie przedstawienie naszych bohaterów nie oddaje jednak złożoności ich charakterów. Akio jest pilnym studentem, rośliny królują w świecie jego zainteresowań, a światem jego emocji niepodziel-

nie rządzi uraza do ojca, który zostawił go i jego siostrę, wybierając pełne przygodnych romansów życie kawalera. Od tego momentu wszystko, nawet marka palonych papierosów, ma dla Akiego ja- ▶

fot. unsplash.com

kiś związek z nieobecny tata. Z dwójki protagonistów to jego znamy lepiej, historię Umi poznajemy stopniowo, kiedy na jego drodze stają postacie z jego trudnej przeszłości. Jednak komiks to nie tylko trudne chwile i nieporozumienia. To przede wszystkim miłość, która pojawić się może w najmniej spodziewanym miej-

scu i połączyć magiczną więzią kochanków, ku ich własnemu zaskoczeniu.

Kreska, jaką Kanna Kii przedstawiła dziejącą się na naszych oczach historię, jest prosta, lecz pełna wdzięku. Zdecydowanie można polecić tę mangę choćby przez wzgląd na jej urokliwe ilustracje, ale nie tylko one zdobyły moje uznanie.

Ostrożna przyjaźń dwóch bohaterów z czasem pogłębia się i przeraża w głębokie uczucie, historia jest poruszająca i wciągająca do tego stopnia, że kiedy kończyłem lekturę, moje serce biło w rytm bicia serc Akiego i Umi.

Czarek (114)

Zabójca krasnoludów David Guymer

Cykl: *Przygody Gotreka i Felixa* – tom 16

Każda opowieść, nieważne jak skomplikowana i długa, musi się kiedyś zakończyć. Niektóre kończą się szczęśliwie, inne tragicznie, ale najlepsze są te, które zaskakują swym zakończeniem. Finał cyklu przygód Gotreka i Feliksa należy do tej ostatniej kategorii. Dzięki sprytniej narracji autor wplata w tę historię postacie i zdarzenia z innych części opowieści, nawet te, które na jej kartach zginęły. Zakończenie jest bardzo epickie, napisane z wielkim rozmachem i właśnie zaskakujące.

Drogi Gotreka i Felixa, niegdyś nierozłącznych przyjaciół, przeżywających niesamowite przygody, ostatecznie rozeszły się. Jednak w żonatym i ustatkowanym już Felixie wciąż tli się tęsknota za doświadczeniami z czasów młodości. Kiedy nadarza się sposobność, Felix rusza w podróż, która może okazać się jego ostatnią.

Gdy armie Chaosu pustoszą Kislev, Gotrek i Felix łączą siły, walcząc z hordami Króla Trolli, wspo-

magani przez Ulrikę, Snorriego i Maksa. Lecz gdy od dawna skrywany sekret wychodzi na jaw, starzy towarzysze staną przed trudnymi wyborami i nie wszyscy wrócą z Kislevu żywi...

fot. pixabay.com

Po serii tragicznych zdarzeń ich przyjaźń legła w gruzach. Gotrek i Felix wyruszają na południe, na czele armii niedobitków, z zamiarem wypędzenia sił Chaosu z Im-

perium i powrotu Felixa do rodziny. Ale zagłada Gotreka jest na wyciągnięcie ręki, a Mroczne Potęgi działają, aby upewnić się, że ta go spotka. Mając wrogów z każdej strony i wzywające przeznaczenie, Felix musi dokonać wyboru: podążyć za Gotrekiem w czekającą na niego ciemność lub porzucić swojego najlepszego przyjaciela raz na zawsze.

Polecam wszystkim przeczytanie szesnastego (*Zabójca Krasnoludów*) i siedemnastego (*Zabójca*) tomu przygód krasnoludzkiego zabójcy potworów Gotreka Gurnissona i człowieka, poety, rewolucjonisty Feliksa Jaggera, by poznać zakończenie tej epickiej opowieści. Zapraszamy do naszych biemowskich placówek, gdzie można wypożyczyć także pozostałe części tej sagi. Polecam też lekturę innych opowieści ze świata Warhammera.

Tomek (114)

Recenzje: pracownicy Czytelni nr XVII, Wypożyczalni nr 114 oraz Punktu Bibliotecznego nr 142

Biblioteka Publiczna
w Dzielnicy Bemowo
m.st. Warszawy

Biblioteka Publiczna
w Dzielnicy Bemowo m.st. Warszawy
ul. Powstańców Śląskich 17, 01-381 Warszawa
tel.: 22 666 17 68, e-mail: sekretariat@e-bp.pl

Redaktorka naczelna: Anna Fiszer-Nowacka
Korektorka: Monika Gołębiowska
Projekt graficzny i skład: Dominika Barszczewska
Koordynacja numeru: Daria Grygo, Aleksandra Pochmara

www.bibliotekabemowo.pl
www.online.bibliotekabemowo.pl
www.facebook.com/BibliotekaBemowo
www.youtube.com/c/BIBLIOTEKABEMOWO1
www.tiktok.com/@bibliotekabemowo
www.instagram.com/bibliotekabemowo